

גיליון 112

מאי 2024 • אייר ה'תשפ"ד

סגול

דן אלבו
שרון אסיסקוביץ
מלאני בר
אילנה בראוך־ברוידא
תמר דוד כריספי
גיא לנגה
אלנה פרומישליאנסקי
אירנה אור קונובלוב
נועם מאיר שדות
יובל ששון

גיליון 112 מתחיל...

אנחנו ממשיכים עם סדרת הצבעים שלנו, והפעם עם הצבע הסגול.

תוכלו לקרוא כאן על כל מה שקשור בסגול, על הדברים הסגולים והתחושות הסגולות, ועל כל מה שקורה בין האסוציאציות והדימויים הסגולים.

אנחנו מאחלים לכולנו ימים שקטים וטובים יותר, בשורות טובות, וחזרתם של כל החטופים והחיילים שלנו בשלום הביתה,

אלירן דיין, יאיר בן-חור, רובי גורדון, עמליה ויניק, רוזי גולן

את הגיליון נפתח בשיר של יאיר בן-חור.

סגולות

סְגֵלִית בּוֹחֶרֶת לְאָהָב

סְגֵלִית עוֹבְרֶת לְצָהָב

זֵוִית הַשָּׁמֶשׁ מְסַנְנֶרֶת

וּבְעָרְב תּוֹפְסֶת צָבַע

סְגֵלָה לְבֵית טוֹב.

וּבְכָל שִׁפְת שְׁלֹשָׁה יָרִים בְּסֻלּוֹן

סְגֵלִיּוֹת בְּאֶגְרֵטֶל סְגֵלָגֶל מְאֻלּוֹן

סְגֵלֹת לְבֵית טוֹב.

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש.

כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות.

העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתמלוגים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

ליאורה דיין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

זמן שאינו זמן
 לאור להטי בין השמשות, בתחלתו
 של זמן שאינו זמן
 למראה הפרחים הסגלים הנמתקים לעין
 הפתוחה אל היפי המשגיב
 בגבעת האיריסים בדרך לארמון הנציב
 החרשנו בעדנה שעה ארפה זה בזרועותיו של זה
 מביטים זה בעיניה של זו
 בתחושת צער קלה שאין בגדינו
 תיק גדול דיו להכניס לתוכו את מלוא תחושת האשר.

0112

סגל
סדרת הצבעים:
2024 מאי
ה'תשפ"ד אייר

02

שרון אסיסקוביץ

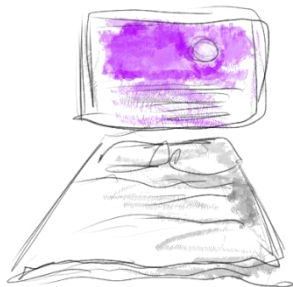

כששקט בא

הפתעתי כששקט בא
ונשכב לידו במטה

מה דעתך
על השמים
בצבע לילך
לפני השקיעה?

מראה
יפה
עניתי.

הוא הוקפץ בבוקר 7 באוקטובר היישר משדות לבנדר סגולים של מושב כנף, לשם נסעו לחופשה זוגית ראשונה מאז נולדו הבנות.

שלושה ימים היא לא ידעה היכן הוא. חיכתה לו בבית, כל הזמן חיבקה את בנותיה, התקשרה, שלחה הודעות, ענתה לטלפונים, לא שמה לב לאנשים ולבלגן, פחדה לקוות ולא לקוות.

בלוויה לא הצליחה לעמוד, ישבה על כיסא פלסטיק לבן והבנות על ברכיה. כך גם קראו יחד את ההספד לתוך המיקרופון שמישהו החזיק ליד פיה. היא לא הייתה בטוחה שסיימה את הטקסט שכתבה, רק זכרה את טעמן המלוח של הדמעות.

השבעה עברה בתוך ערפל סימך שכיסה את החדרים ואת השעות שחלפו, את האנשים ואת המילים, את התנועות ואת הפעולות.

אחרי שכולם עזבו והבנות חזרו למסגרות, היא נשארה לבדה בבית שהתמלא ארגזים, מגשים, שקיות – שום דבר מאלה לא היה שייך לה. היא בחנה את הסלון במאמץ לזהות את החפצים שהיא בחרה לא מכבר כשעברו לכאן.

לפתע הבחינה במזוודה אפורה קטנה שכנראה עמדה ליד חדרה כל הימים האלה, מאז חזרו מהנופש. היא פתחה אותה בזהירות, ויחד עם הבגדים, תיק רחצה ונעלי ספורט הוציאה שקית של מתנות ממרכז המבקרים שאליו נכנסו בדרך לצימר. בתוך השקית היה מארז עטוף בנייר סגול, ובו צנצנות סגולות של מוצרי לבנדר שונים: דבש, קונפיטורה, שמן מיוחד, סבון ריחני וכרית חימום עטופה כבד כותנה בצבע סגול. המארז עוטף בפרחי לבנדר מיובשים. היא הרימה את הפרחים בזהירות והעבירה אותם לכלי זכוכית שקוף. אחרי זה התכופפה והריחה אותם מלוא ריאותיה, מתפעלת מעוצמתו של הגבעול היבש שלא התפורר כל הזמן הזה.

היא חיכה חיוך קטן.

גם היא תדע לא להתפורר, גם היא תהיה הגבעול שלא יאבד את יופיו בצל המוות.

0112

סגל
סדרת הצבעים:
2024 מאי
אייר ה'תשפ"ד

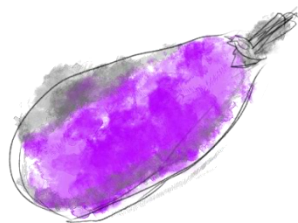
04

יובל ששון

סגלתי לי מנהג להגיב
לכל קול קורא אפשרי
לנצל את מלוא יכולתי
ולהציע תמיד את פרי מקלדתי.

גם הפעם אסתגל
ואכתב קמע, סגלה
לחבה, אהבה, תשוקה
לירק הנפלא, חציל.

אולי יום אָחד את תחזירי,
תְּרִדִי אֵלַי מֵעַל בְּמַה עָגְלָה,
עֲטוּפָה מִימִינִךְ וּמִשְׂמָאלֶךָ בְּשִׁירִים,
בְּנִיצוּצוֹת הַמּוֹיָזָה הַסְּגֻלָּה.
לֹא לִוּוֹ אוֹתָךְ מִלְּאָכֵי הַשָּׁרֵת
בְּדַרְכֶּךָ הַאֲחֻרָּוֶה, אִף הִיָּתָה אַרְגָּמָן –
דָּם פְּצָעִיךָ הַנֶּשֶׁפֶךְ, הַשׁוֹתֵת,
הַנֶּסְפָּג בְּקַרְקָע, כִּי... יוֹתֵר מְדֵי זְמַן.
שְׁעוֹת חֶלְפוּ עַד שֶׁבָּאוּ לְגָאוֹל –
הַסְּגֻלָּה הַתְּאֵדָה, חֲרֻבָּה הַבְּמָה
עֲלֵי וְעֲלֵיךָ, וְלֹא יִדְעֵנוּ לִשְׂאֵל
מָה פֶּשֶׁר מִכָּה זֶה, אַחַת אוֹלֵי, אֶבֶל מִסְפִּיק אֵימָה.

*

אור יום. וְשִׁמְשׁ. וְאֲנִי מִסְגָּל
לְהֶאֱחֹז בְּשִׁקְטֵ הַמּוֹצָק שְׁבִי, נְטוּל הַשִּׁירִים,
וְלַעֲבֹר אֶת הַיּוֹם... עֲדִין אֶבֶל
יֵשׁ תַּקְוָה שְׂקוּפָה בִּי שְׂאוֹלֵי תַחֲזִירֵי.

* חצי שנה ושכובע

סונטה לסחלב

שבת אחת ראיתי סחלב פרפרני,
סגל, יפה מראה בסגלתו,
עומד בפארק על גז ביתי, גאיני.
נפעמתי מזיוו ותפארתו.

שבת אחת צלמתי סחלב עומד איתן
בקצה קצו של שית דוקרני.
חשבותי שאולי יאמר לי: "בן אדם,
ראה, אני סחלב פרפרני!"

אני תקנה סגלה לעם
אשר אבד דרכו בארץ לא זרועה.
בוא וראאה לך את גזר הכריאה!"

אך הסחלב עמד לו סתם
ולא אמר דבר, ורק הביט נלהב
על אור השמש השוקעת במרחב..

0112

סגל
סדרת הצבעים: סגל
מאי 2024
אייר ה'תשפ"ד

07

נועם מאיר שדות

נווה מדבר

בְּנֵה מְדִבָּר
יָרַח סָגֵל זֹרֵחַ בְּשַׁחַר הַלַּיִל
עַץ הַתְּמָר גֹּזֵחַן עַל בְּאֵר בּוֹכֵהָ
רַק הַנְּזֹד צוֹעֵק בְּשִׁפְתוֹ הַמְדְּבָרִית
מִיָּם מִיָּם
וְיָרַח סָגֵל מְאִיר בְּפִטְהָ מוֹרְגָנָה
פֶּה יֵשׁ מִיָּם
פֶּה יֵשׁ מִיָּם
מְעִיֵּן מִיָּם חַיִּים +
לְבָרִיאוֹת.

היא הביטה ארוכות בור העדעד שהגיש לה בן זוגה. שנים היא כמהה לפרחים לשבת, וכשהגיע הרגע המיוחל, יום הולדתה העגול במספר, נכנס בן זוגה בקולות שמחה הביתה והכריז: "הינה, ביקשת וקיבלת". היא תמהה בינה לבין עצמה מה עלה במוחו כשקנה זר עדעד יבש. אומנם צבעו הסגול הוא הצבע האהוב עליה, אך היא חשה חוסר חיות בפרח, רמז לקמטים שהתוספו לפניה עם השנים, לאיברי הגוף שכבר החלו לאותת שאין הם כתמול שלשום.

הוא הבחין בפניה הזעופות ובחוסר שביעות רצונה והתקשה להאמין, כי הרי הפרח מסמל אריכות ימים ולא ייכול כעבור ימים כשאר הפרחים. הוא חשב רבות גם על הצבע הסגול, צבע של מלכות, ועד כמה היא בולטת בין חברותיה כאשר היא לובשת את השמלה הסגולה שקנתה באחת מנסיעותיהם.

למוחרת כשהקיץ משנתו הבחין כי העייפות הכריעה אותו וכבר שעת בוקר מאוחרת. הוא ירד לאיטו במדרגות אל קומת המטבח, שם הבחין בבת זוגו לבושה בשמלה הסגולה וזר העדעד מוטל חסר חיים בפח האשפה. הוא יצא בטריקת דלת מביתו וחש שליבו עומד להכריעו, אותו לב שבכל מאודו אהב אותה שוב אינו עומד מול דמותה ההולכת ומתרחקת ממנו, וניכר כי ליבו אינו מבין לליבה וליבה אינו מבין לליבו.

אילנה בראון ברוידא

רק לא סגול...

ישבת מולי, יפה, לבושה בסגל
דברת על דקארט ותאורית הכל
ואני רק נסיתי לראות מעבר
וחשבת על מה שנעשה בתוך...

בפעם השניה לבשת שמלה סגולה
דברת שעות על הדקה הגדולה
ואני רק יחלתי לגעת
רציתי אותך לדעת...

בפעם השלישית, קשחפיתי לך במכונת
הנסוף פרט בקצע על גיטרה חשמלית
כל מה שצבר בראשי הכחל
רק לא סגול... רק לא סגול...

ביום השני, אַחֲרֵי הַכּחַל הַרְאִשׁוֹנִי, אַחֲרֵי שְׁנֵימֵי הַדָּם מִפְּסִיקִים לְדַמְעַ
בְּיוֹם הַשֵּׁנִי, כְּשֶׁאֵת מְגִלָּה שְׂאֵת שׁוֹרְדָת, שֶׁהַגּוֹרֵף מִתְחִיל לְהַחֲלִים, שֶׁהַנֶּפֶשׁ מִתְכַּנְּסֶת
בְּיוֹם הַשֵּׁנִי, שְׂאֲחֵרֵי מֵטֵר הַמַּכּוֹת, כְּשֶׁהַמְּבוֹרֹת הוֹפְכוֹת לְסִגְלוֹת
בְּיוֹם הַשֵּׁנִי, אֲזֵי אֵת מְבִינָה שְׁשׁוֹב אֵת מְצַלִּיחָה לְחַיּוֹת.

הביטו בהם! החזירו אותם הביתה!

94 hostages

38 bodies
remain captive

Total of 132

Additional captives in Gaza who were
kidnapped prior to October 7th, 2023.
(Data as of May 7, 2024).

גברים. נשים. תינוקות. קשישים.
עדיין חטופים על ידי חמאס
#BringThemHomeNow

מייסד: אלירן דיין
עורך אחראי ונקדן: יאיר בן־חור
עורכים: אלירן דיין, יאיר בן־חור, רובי גורדון, עמליה ויניק, רוזי גולן
איורים ועיצוב גרפי: רובי גורדון

twitter.com/motiv_magazine

motiv-magazine.co.il

info@motiv-magazine.co.il

facebook.com/motiv.magazine

bit.ly/motiv-whatsapp

bit.ly/motiv-youtube

[\(מוטיב כתב עת\) he.wikipedia.org/wiki/מוטיב_\(כתב_עת\)](https://he.wikipedia.org/wiki/מוטיב_(כתב_עת))

instagram.com/motiv.magazine

יישומון "מוטיב" זמין להורדה חינם

